

Sygn. akt II K 851/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Zawierciu w II – im Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący SSR Jarosław Noszczyk

Protokolant Bożena Moryń

Przy udziale Katarzyny Sacharczuk Prokuratora z Prokuratury Rejonowej w Zawierciu

po rozpoznaniu w dniu: 09.02.2015 r., 13.04.2015r., 2.11.2015r., 1.02.2016r.

sprawy **G. L.**, s. T. i T., ur. (...) w L.

oskarżonego o to, że:

W dniu 17 marca 2014 roku około godziny 19:08 w Z. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki R. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości w wynikiem 1,14 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

- tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

1. Oskarżonego G. L. uznaje za winnego tego, że w dniu 17 marca 2014 roku około godziny 19:08 w Z. na ulicy (...) w ruchu lądowym kierował samochodem marki R. (...), o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości w wynikiem 2,5 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a§1kk i na podstawie art. 178a§1kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art.69§1i2kk w zw. z art.70§1pkt1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres lat 2 (dwóch) tytułem próby,
3. na podstawie art.71§1kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 (czterdzieści) złotych,
4. na podstawie art.42§2kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres lat 4 (czterech),
5. na podstawie art.63§2kk na poczet zakazu z pkt 4 wyroku, zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17.03.2014r. do dnia 1.02.2016r,
6. na podstawie art.627kpk w zw. z art.2 ust.1 pkt 3 i art. 3 ust 2 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. Ust. 1983 Nr 49 poz.223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 850 (osiemset pięćdziesiąt) złotych, w tym opłaty sądowe 580 (pięćset osiemdziesiąt) złotych i wydatki 270 (dwieście siedemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt IIK 851/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 17 marca 2014 roku około godziny 19.00, A. S. wraz z żoną S. podjechali samochodem pod sklep (...) w K.. Uwagę A. S. zwrócił nieprawidłowo zaparkowany przed sklepem samochód osobowy. Podczas gdy jego żona udała się do sklepu z samochodu tego wysiadł mężczyzna, który zataczał się i miał problemy z otwarciem drzwi. Był to oskarżony G. L.. On także wszedł do sklepu po zakupy. Stojąca w kolejce do kasy S. S. (2) również zwróciła na niego uwagę bo wyczuła od niego woń alkoholu. Po opuszczeniu sklepu (...) wsiedli do swojego samochodu i odjechali na niewielką odległość, tak aby mieć możliwość dostrzeżenia zachowania się tego mężczyzny. Zobaczyli, że wsiada on do swojego samochodu i odjeżdża. G. L. jechał bardzo wolno. A. S. postanowił go wyprzedzić i w trakcie wykonywania tego manewru S. S. (2) spojrzęła na niego i zobaczyła, że ma głowę opartą na kierownicy, jego pojazd zwalniał wtedy, aż do całkowitego zatrzymania. A. i S. S. (2) zatrzymali swój pojazd na pobliskim parkingu i o zdarzeniu zawiadomili telefonicznie Policję. Patrol Policji w osobach Ł. K. i P. M. przybył na miejsce o godzinie 19.08. Funkcjonariusze stwierdzili siedzącego za kierownicą oskarżonego, który oświadczył, że odpoczywa bo trochę wypił. W pojeździe, którym się poruszał ujawniono trzy butelki wódki o poj. 0,2 l, przy czym jedna z nich była prawie pusta. Po przewiezieniu do KPP w Z., oskarżonego podano badaniom na zawartość alkoholu. Podczas badań o godz. 19.57; 20.31 oraz o 20.59 stwierdzono u niego odpowiednio 2,4 prom.; 2.26 prom. oraz 2.12 promila alkoholu w wydychanym powietrzu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o materiał dowodowy, na który złożyły się: notatka urzędowa (k. 1), zeznania świadków S. S. (2) (k. 4-5; 72-72v), A. S. (k. 103), protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego (k. 2-3).

Oskarżony G. L. ma 60 lat, wykształcenie wyższe, jest rozwiedziony, posiada na utrzymaniu dwoje dzieci, zajmuje się prowadzeniem gospodarstwa rolnego, z czego uzyskuje dochód w wysokości 15.000 zł. miesięczne. Od kilku lat leczy się na depresję. Został poddany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów. W wydanej opinii (k. 42-45) biegli orzekli, że poczytalność G. L. w chwili popełnienia zarzuczonego mu czynu nie budzi wątpliwości. Był on dotychczas karany z art. 79 pkt 4 ust. o rachunkowości (dane o karalności k. 30).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w toku postępowania przygotowawczego (k. 24-26) G. L. przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia wyjechał samochodem do domu po godzinie 18.00. Przed wyjazdem zażył lek o nazwie L. i wypił 100 gram wódki. Po drodze zatrzymał się w K. i w sklepie zakupił 200 ml. wódki. Wyjaśnił, że zatrzymał się około 300 metrów przed domem albowiem chciał uniknąć spotkania z korepetytorem jego córki. Wypił wtedy zakupiony wcześniej alkohol i zasnął. Obudzony został przez przybyłych na miejsce funkcjonariuszy Policji. Przed Sądem (k. 67v-68) oskarżony G. L. nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że zanim wyjechał z pracy do domu był trzeźwy albowiem 100 gram wódki spożył około godziny 13.00. Nie był w stanie rzeczowo wyjaśnić, dlaczego nie pozostawił samochodu w zakładzie pracy, pomimo że do domu dzieliła go stosunkowo niewielka odległość. Jak wyjaśnił miał do przejechania około 800 metrów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Analiza zgromadzonego w powyższej sprawie materiału dowodowego nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony G. L. wyczerpał swym zachowaniem znamiona czynu z art. 178a§1 kk.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków S. S. (2) i A. S., którzy widząc oskarżonego przed oraz w sklepie (...) w K. powzięli wątpliwość co do jego stanu trzeźwości. Każde z nich zaobserwowało oskarżonego oddzielnie, ale oboje doszli do przekonania, że może być on pod wpływem alkoholu. Ich niepokój o dalszy przebieg zdarzenia był uzasadniony. Podjęli dlatego obserwację poczyną oskarżonego zwracając uwagę, czy w tym stanie będzie poruszał się samochodem. Świadek S. S. (2) powiadomiła telefonicznie Policję albowiem podczas wyprzedzania samochodu oskarżonego, widząc że jego głowa opadła na kierownicę była przekonana, że zasnął. Świadkowie nie znali wcześniej oskarżonego i nie mieli absolutnie żadnego powodu aby złożyć zeznania określonej, niezgodnej z prawdą treści.

Wyjaśnienia oskarżonego G. L. Sąd tylko częściowo uznał za wiarygodne w zakresie w jakim podał, że przed wyjazdem spożywał alkohol. Nie mogło to być jednak zadeklarowane przez niego jedynie 100 gram wódki spożyte przed wyjazdem oraz kolejne 200 gram, które miał spożyć po zatrzymaniu pojazdu, albowiem taką ewentualność wyklucza

opinia biegłego z zakresu rachunku retrospektywnego na zawartość alkoholu (k. 100-101). W ocenie biegłego w świetle wyników badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oskarżony zadeklarował zbyt małą ilość. Biegły stwierdził ponadto, że zażycie przez oskarżonego leku o nazwie L. nie miało wpływu na zawartość alkoholu w jego organizmie.

Wyjaśnienia oskarżonego nie mieszczą się także w sferze zasad logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Miał on świadomość spożytego alkoholu, ale pomimo to zdecydował się na jazdę samochodem, który nie był jego własnością i nie posiadał do niego dokumentów. Miał do przebycia stosunkowo niewielki odcinek drogi, który mógł nawet odbyć pieszo. Nie pojechał bezpośrednio do domu tylko do sklepu po alkohol. Mało tego, oskarżony nie ukrywał, że ma problemy osobiste, że boryka się z chorobą alkoholową, dlatego tym bardziej powinien być wyczulony, aby nie siadać za kierownicą po jego spożyciu. Obiektywnie zapewne miał możliwość aby zostać dowieziony do domu przez trzeźwego kierowcę, chociażby właściciela samochodu, ale o to nie zadbał.

W ocenie Sądu w świetle zeznań bezpośrednich świadków zdarzenia należy przyjąć, że oskarżony G. L. ze względu na stan upojenia, po prostu nie zdołał dojechać do miejsca zamieszkania i być może nawet zasnął za kierownicą podczas jazdy.

Zeznania świadków funkcjonariuszy Policji Ł. K. i P. M. Sąd uznał za wiarygodne, przy czym stanowiły one jedynie potwierdzenie okoliczności które zawarte zostały w sporządzonej notatce urzędowej z przeprowadzonej interwencji.

Za popełnienie przypisanego czynu, Sąd wymierzył oskarżonemu G. L. karę jednego roku pozbawienia wolności. Orzeczona kara adekwatna jest do stopnia jego winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynu. Realizuje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec skazanego, a także w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wymierzając karę, Sąd wziął pod uwagę okoliczności zdarzenia oraz wysokie stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego.

Wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności, Sąd zawiesił na okres lat dwóch tytułem próby uznając, że jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przekonanie, iż pomimo nie wykonania kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego. W celu urealnienia dolegliwości wymierzonej kary, na podstawie art. 71§1kk, Sąd obok kary pozbawienia wolności wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 40 złotych. Konsekwencją uznania winy oskarżonego było obligatoryjne orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, którego okres trwania Sąd wyznaczył na 4 lata, zaliczając dotychczasowy czasookres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 marca 2014r. Sąd ponadto obciążył oskarżonego kosztami postępowania poniesionymi w sprawie.